

Sinsi Bavul

Yavuz DEMİRKIRAN

Sinsi Bavul

Yavuz DEMİRKİRAN

Ruby, büyükannesiyle birlikte tarçın ve yağmur kokan küçük bir evde yaşıyordu. Büyükannesi Iris Nine'nin gümüş beyazı saçları düzgün bir topuz yapılmıştı ve yuvarlak gözlüklerinin arkasında kırışık gözleri vardı. Yağmurlu bir öğleden sonra Iris Nine, Ruby'yi tavan arasına götürdü. 'Sana bir şeyim var,' dedi, lavanta rengi hırkası tozlu havaya karşı yumuşacıktı. Köşede, solmuş seyahat çıkartmalarıyla kaplı, yıpranmış kahverengi bir bavul duruyordu.

Iris Nine bavulu yere koydu. Pirinç köşeleri kararmıştı ve sapından yıpranmış kırmızı bir kurdele sarkıyordu. 'Bu benim gençliğimdeki bavulumdu,' dedi. 'Ama bir sırrı var. Aç ve gör.' Ruby'nin küçük parmakları pirinç mandalı buldu. Mandal, küçük bir iç çekiş gibi fısıltıyla açıldı. Bavulun içi hazinelerle doluydu: uzak diyarlardan kartpostallar, her renkten pürüzsüz taşlar ve ince kâğıtlara sarılmış küçük nesneler.

Ruby'nin kehribar rengi gözleri kocaman açıldı. Bir deniz feneri kartpostalı ve deniz kadar mavi bir taş çıkardı. 'Bunlar nereden geldi?' diye sordu. Iris Nine gizemli bir şekilde gülümsedi. 'Bavul eşyaları toplar,' dedi. 'Ama onları geri de verir. Göreceksin.' O gece Ruby mavi taşı komodinin üstüne koydu. Hardal sarısı yağmurluğunu pijamalarının üstüne bağladı ve pirinç pusulası göğsünde sıcacıkken uykuya daldı.

Gecenin ortasında yumuşak bir tık sesi Ruby'yi uyandırdı. Ay ışığı penceresinden içeri doluyordu ve işte bavul oradaydı—minik, kısa ayakları üzerinde duruyordu! Kırmızı kurdelesini sürünerek yerde parmak uçlarında yürüdü. Ruby nefesini tuttu. 'Sen canlısın!' diye fısıldadı. Bavul, sanki 'şşşt' der gibi mandalını oynattı. Sonra Ruby'nin daha önce hiç fark etmediği duvardaki bir çatlaktan kayıp geçti.

Ertesi sabah bavul yine köşedeydi, tamamen sıradan görünüyordu. Ama içinde, en üstte yeni bir hazine vardı: minik bir gümüş çingirak. Ruby'nin kalbi hızla çarptı. O gece onu takip etmeye karar verdi. Kot tulumunu ve yeşil botlarını giydi, kırmızı atkısını boynuna doladı ve bekledi. Gece yarısı tık sesi geldi. Bavul parmak uçlarında dışarı çıktı ve Ruby bir fare kadar sessizce arkasından süzüldü.

Bavul duvardaki çatlakta durdu. Ruby nefesini tuttu ve bavul sıkışarak içeri girdi. Ruby de kendini iterek içeri girdi ve yumuşak bir ışıkla parlayan gizli bir koridor buldu. Duvarlar kapılarla kaplıydı, her biri farklı bir manzarayla boyanmıştı—bir plaj, bir orman, karlı bir dağ. Bavul bir kapıyı açtı ve gözden kayboldu. Ruby aceleyle peşinden gitti ve kumlu bir kıyıya adım attı.

Orada, dağınık gri saçlı ve tüvit yelekli, uzun, ince bir adam duruyordu. Bu, deniz feneri bekçisi Bay Penhaligon'du. Kırık bir lambayla uğraşıyor, kendi kendine homurdanıyordu. Bavul kapağını açtı ve mavi taş yuvarlanarak dışarı çıktı. Bay Penhaligon şaşkınlıkla nefesini tuttu. 'Şanslı taşım!' diye haykırdı. 'Onu yıllar önce kaybetmiştim.' Keskin yeşil gözlerini Ruby'ye çevirdi. 'Onu sen mi getirdin?'

Ruby başını salladı. 'Bavul getirdi,' dedi. Bay Penhaligon'un sert yüzü yumuşayarak gülümsedi. 'Teşekkür ederim,' dedi ve sesi kaba ama nazıktı. Ruby'ye taşın deniz fenerinin parlamasına nasıl yardımcı olduğunu gösterdi. 'Artık gemiler evlerine giden yolu bulabilir,' dedi. Ruby'nin içi ısındı. Bavul mutlu bir şekilde mandalını tıklattı ve kapıdan geri süzıldüler.

Gizli koridora döndüklerinde Ruby bavula yeni bir saygıyla baktı. 'Unutulmuş şeyleri toplayıp geri veriyorsun,' dedi. Bavul ayaklarını oynattı. Sonra başka bir kapı açtı—karlı bir dağ. Küçük bir kız, mektup arkadaşından gelen kartpostalını kaybetmişti. Bavul onu geri verdi ve kız sevinçle güldü. Ruby yardım etti ve her geri dönüş onu daha da geniş gülümsetti.

Gece gece Ruby bavulun maceralarını takip etti. Bir çiçekçideki yaşlı bir kadına minik bir çay fincanı, taş toplayan bir çocuğa pürüzsüz gri bir taş geri verdiler. Her seferinde bavulun kırmızı kurdelesini biraz daha parlattı. Ruby'nin piriç pusulası her zaman yolu gösterdi. Her nesnenin bir hikâyesi olduğunu ve her hikâyenin önemli olduğunu öğrendi.

Bir gece bavul Ruby'yi daha önce görmediği bir kapıya götürdü. Kapı tanıdık bir manzarayla boyanmıştı—Ruby'nin kendi bahçesi. İçeri adım attılar ve Iris Nine'yi bir bankta oturmuş, beklerken buldular. 'Geleceğini düşünmüştüm,' dedi, kırışık gözleri parıldayarak. Bavul açıldı ve minik bir inci küpe yuvarlanarak dışarı çıktı. 'Bu uzun zaman önce kaybolmuştu,' dedi Iris Nine. 'Geri getirdiğin için teşekkür ederim.'

Ruby büyükannesine sarıldı. 'Bavulu baştan beri biliyordun?' diye sordu. Iris Nine başını salladı. 'Senin yaşındayken benim maceramdı,' dedi. 'Şimdi senin.' Kırmızı kurdeleyi Ruby'nin bileğine bağladı. 'Bavulun yardım etmesi için nazik bir kalbe ihtiyacı var. Tanıdığım en nazik kalp sende.' Ruby'nin yüzü aydınlandı, aralıklı dişleriyle geniş bir gülümseme yayıldı.

O geceden itibaren Ruby ve bavul bir takım oldular. Son hazineyi de geri verdiler ve bavulun mandalı küçük bir fener gibi parladı. Ruby dünyanın hikâyelerle dolu olduğunu ve merak ile nezaketin her kapıyı açabileceğini öğrendi. Hardal sarısı yağmurluğu gizli koridorlarda yürürken dalgalanıyor, pusulası her zaman bir sonraki macerayı gösteriyordu.

Bir sabah Ruby bavulda yeni bir kartpostal buldu—kırmızı kapılı küçük bir ev resmi. Arka yüzünde, titrek bir el yazısıyla, 'Hikâyemi bulduğun için teşekkür ederim' yazıyordu. Ruby onu cebine koydu. Daha çok macera, daha çok sır ve daha çok iyilik yapma fırsatı olacağını biliyordu. Bavul yumuşakça tıkladı, sanki 'Hazır mısın?' der gibi. Ve Ruby her zaman hazırды.

Iris Nine sallanan sandalyesinden Ruby ve bavulun yeniden yola çıkışını izledi. İnci küpeleri parıldayarak gülümsedi. Bavul ona uzun zaman önce her nesnenin bir hikâyesi olduğunu ve her hikâyenin hatırlanmayı hak ettiğini öğretmişti. Şimdi Ruby de aynısını öğreniyordu. Dünya büyük ve harikalarla doluydu ve onu anlamanın en iyi yolu açık bir kalp ve meraklı bir zihinle yaklaşmaktı.

Ve eğer bir gün kırmızı kurdeleli eski bir bavul bulursanız, iyice dinleyin. Mandalının bir fısıltı gibi tıkladığını duyabilirsiniz. Unutulmuş hazineleri geri vermesine yardım edecek nazık birini arıyor olabilir. Ruby hâlâ piring pusulasını taşıyor ve pusula her zaman eve—ve bir sonraki maceraya—doğru gösteriyor. Çünkü dünyayı anlamak merak ve saygıyla, birazcık da nezaketle başlar.